

KURIER POLSKI

Rok V Centrala telefoniczna IKP Bydgoszcz 33-41 i 33-42
Telefon dla korespondentów zamiejscowych 38-00
Sekretariat redakcji przyjmuje od godz. 10-12 Czwartek, dnia 14 kwietnia 1949 r.
Konto PKO „Zryw” nr VI-125 PKO IKP nr VI-140
Konto Bydgoszcz nr 5622 w Narodowym Banku
Polskim oddział w Bydgoszczy Nr 103

Polska i ZSRR wypowiedziały się przeciwko „straży ONZ”

Niefortunny projekt państw zachodnich

Na ostatnim posiedzeniu komisji politycznej delegacji ZSRR i Polski wypowiedzieli się przeciw-

ko projektowi utworzenia „straży ONZ”, wniesionemu przez sekretarza gen. ONZ Trygve Lie. Delegat radziecki Malik oświadczył, że projekt ten jest całkowicie sprzeczny z kartą ONZ i stanowi jedynie przyczynek do „ekspansjonistycznej polityki pewnych mocarstw”.

Delegat polski dr Suchy wykazał również na podstawie karty ONZ, że projekt utworzenia tego rodzaju „straży” koliduje z zasadami i obowiązkami Narodów Zjednoczonych i podkreślił, że zrealizowanie tego projektu podważyłoby jedynie autorytet ONZ. Przedstawiciele niektórych innych państw zwrócili uwagę na to, że utworzenie „straży” pociągnęłoby za sobą ogromne wydatki na jej utrzymanie. Większość delegatów wypowiedziała się jednak za przekazaniem projektu specjalnej komisji dla zbadania go i przedstawienia swego wniosku następnej sesji Zgromadzenia generalnego ONZ. (PAP)

Katastrofa na Bałtyku

NA SKUTEK sztormu zatonał na Bałtyku mały szwedzki szkuner żaglowo-motorowy „Westvag”, płynący do Szczecina. 5-osobowa załoga zdołała się wyratować, dopływając do brzoju. Rozbitkami zaopiekowała się ludność Niechowa.

Powrót albańskiej delegacji rządowej z Moskwy

ALBAŃSKA delegacja rządowa z premierem Hodżą na czele powróciła z podróży do Związku Radzieckiego. Jednocześnie wrócił do Tirany poseł radziecki w Albanii — Czuwakin.

Na lotnisku witali uroczyście delegację przedstawiciele rządu, armii, albańskiej partii komunistycznej, delegacji organizacji masowych i stowarzyszeń kulturalnych. Obecny był również korpus dyplomatyczny. 30-tysięczny tłum, zgromadzony na drodze z lotniska do miasta, wital owoacyjnie delegację, manifestując na rzecz przyjaźni albańsko-radzieckiej.

Przed opuszczeniem terytorium ZSRR premier albański Hodża wystosował depesze do gen. Stalina, w której dziękując narodowi radzieckiemu, jego rządowi oraz gen. Stalinowi za serdeczne przyjęcie delegacji albańskiej i sympatię dla narodu albańskiego.

Hodża stwierdza, że naród albański uważa naród radziecki za swego najlepszego przyjaciela, który pomógł mu w wyzwoleniu z niewoli faszystowskiej i udziela stałej pomocy w budowie nowego lepszego życia.

Jak wynika z ogłoszonego oficjalnego komunikatu, w wyniku rozmów moskiewskich zostało podpisane porozumienie w sprawie dostaw dla Albanii sprzętu technicznego i materiałów na kredyt oraz protokół o wzajemnych dostawach towarów na rok 1949.

List otwarty do prez. Trumana

„Żądamy rozmów ze Zw. Radzieckim!”

300 amerykańskich działaczy nauki i kultury oraz przedstawiciele kościołów ewangelicznych z 35 stanów ogłosiło w prasie wspólny list otwarty do prezydenta Trumana i do Kongresu, żądając odrzucenia paktu atlantyckiego i natychmiastowego rozpoczęcia rozmów ze Związkiem Radzieckim w celu pokojowego uregulowania wszystkich rozbieżności. Największym pragnieniem całej ludzkości — czytamy m. in. w liście — jest powszechny trwały pokój, którego urzeczywistnienie zależy od wzajemnego zrozumienia między USA a Związkiem Radzieckim. Naro-

dy obu tych krajów pragną pokoju. Autorzy listu podkreślają dalej, że Stany Zjedn. ponoszą obecnie olbrzymie ciężary wydatków wojennych, pochłaniających przeszło połowę budżetu. Popieranie różnych wątpliwych wartości reżimów, kosztuje setki milionów dolarów i prowadzi do utraty przyjaźni z narodami miłującymi pokój. Przygotowania militarne nie pozwalają Stanom Zjedn. realizować reform wewnętrznych, za którymi wypowiedział się naród amerykański, i grożą zasadom demokracji politycznej. (pap)

Wynalazek który ma zastąpić rewolwer

Niemiec Harbach z Offenbach n/Menam skonstruował aparat, którego użyteczność na wypadek napadu jest rzekomo równie skuteczną, jak broń palna. Aparat składa się z metalowej płytki, założonej na przegubie ręki tak jak zegarek, połączonej przewodem z baterią 4-voltową i transformatorem schowanym w kieszeni. Wystarczy ponoć dotknąć napastnika metalową płytką, aby poraził go prądem, którego moc transformator powiększa do 1000 volt. Wynalazek typowy dla pewnej kategorii Niemców.

Rosną siły pokoju...

JAK PODAJE komitet organizacyjny Światowego Kongresu w Obronie Pokoju, międzynarodowa subskrypcja na akcję pokojową przekroczyła już 10 milionów franków.

Komitet otrzymuje w dalszym ciągu zgłoszenia akcesów do Kongresu. M. in. zgłoszenia nadeszły od: Koła b. kombatanów amerykańskich w Paryżu oraz grupy profesorów uniwersytetu w Panamie z rektorem Prepiro na czele, grupy intelektualistów żydowskich, generała Sampaio z Brazylii, kupców i rzemieślników austriackich, organizacji kobiecych w Argentynie, biskupa Birmingham dr Barnes, stowarzyszenia prawników paryskich, szkockiej federacji zw. zaw. górników, zw. zaw. robotników transportowych W. Brytanii, postępowych organizacji społecznych Paragwaju, Szwajcarii, Włoch i innych krajów.

Podano tu do wiadomości, że w skład delegacji brytyjskiej wejdzie 200 osób, w tym przedstawiciele świata nauki i sztuki, członkowie parlamentu, działacze społeczni, i inni. (pap)

Czyn 1-majowy młodzieży polskiej

Odpowiadając na apel młodzieży huty „Florian”, młodzież polska prowadzi intensywne przygotowania w celu godnego uczczenia Święta Pracy. W miastach i wsiach, gromadach i fabrykach butach i kopalniach brygady młodzieżowe podejmują nowe zobowiązania produkcyjne i deklarują wykonanie dalszych prac na dzień 1 maja.

Również junaczki i junacy „Służby Polsce” w całym kraju przyjmują zobowiązania w celu godnego uczczenia Święta 1-majowego.

Młodzież szkół zawodowych i gimnazjów Warszawy zrzeszona w kołach ZMP postanowiła wszystkie niedziele poprzedzające 1 maja poświęcić pracy przy odgruzowaniu stolicy.

Nowy proces norymberski

Byli dyplomaci niemieccy skazani za zbrodnie wojenne

AMERYKAŃSKI trybunał wojenny w Norymberdze przystąpił do odczytania werdyktu orzekającego winę w procesie przeciwko 21 byłym hitlerowskim dyplomatom i wyższym urzędnikom, oskarżonym o popełnienie zbrodni wojennych. Odczytywanie uzasadnienia wyroku będzie trwało 4 dni.

Sąd uznał 5 oskarżonych winny mi przygotowywania wojny napastniczej. Winę taką udowodniono byłemu podsekretarzowi stanu w ministerstwie spraw zagranicznych — von Weissaeckerowi, b. ekonomicznemu doradcy Hitlera — Kepplerowi, b. dyrektorowi wydziału politycznego min. spraw zagran. — Woermannowi, b. zastępcy Goeringa w wykonaniu planu gospodarczego Niemiec hitlerowskich — Koernerowi i b. szefowi kancelarii Rzeszy — Lammersowi.

Sąd stwierdził, że żaden z oskarżonych nie działał pod przymusem.

Przewodniczący Trybunału — Cristianson oświadczył, że uznano winy: Weissaeckera — odnośnie planowania napaści na Czechosłowację, Kepplera — odegrania doniosłej roli w inwazji na Austrię oraz brania udziału w rokowaniach, których wynikiem był upadek Czechosłowacji, Woermann — sprowokowania „incydentów granicznych”, których celem było obciążenie Polski odpowiedzialnością za wybuch wojny, Lammersa — zbrodniczego udziału w planie hitlerowskim napaści na siedem krajów europejskich, (PAP)

Forrestal umysłowo chory?

ZNANY amerykański komentator radiowy Drew Pearson, oświadczył ostatnio, że były sekretarz obrony narodowej USA James Forrestal, który cierpiał na zaburzenia umysłowe, ostatecznie zwariował i znajduje się obecnie w szpitalu wojskowym.

Pearson podkreślił, że przyjaciele Forrestala trzymają ten fakt w ści-

słej tajemnicy, lecz naród amerykański powinien wiedzieć, że jeszcze w ciągu ostatnich tygodni swej działalności na stanowisku ministra obrony narodowej znajdował się umysłowo chory. Zdaniem Pearsona fakty te były znane Trumanowi, który uznał w związku z tym za konieczne rozpatrzyć ponownie niektóre decyzje, powzięte przez departamenty obrony narodowej za czasów Forrestala.

Sekretarz prasowy Białego Dому Ross, odmówił komentarzy na temat tej sprawy, lecz nie zaprzeczył wypowiedziom Pearsona, którego wystąpienie wywołało wielkie wrażenie w całych Stanach Zjednoczonych. (pap)

Aresztowanie 27 studentów amerykańskich

POLICJA amerykańska aresztowała 27 studentów uniwersytetu w Nowym Jorku za udział w strajku i demonstracjach, które odbywają się w tej uczelni na znak protestu przeciwko głoszeniu przez niektórych profesorów teorii rasistowskich i antysemitycznych.

Aresztowani wystosowali do władz uniwersyteckich żądanie usunięcia wspomnianych profesorów. Organizacje studenckie zapowiedziały nowe demonstracje protestacyjne, domagając się uwolnienia aresztowanych.

Ogólnokrajowa konferencja francuskiej partii komunistycznej

W PIERWSZYM dniu obrad ogólnokrajowej konferencji partii komunistycznej z udziałem kilkuset delegatów z całej Francji, sekretarz partii Leon Mauvais — złożył sprawozdanie o wyborach komunalnych i o sytuacji politycznej wewnętrznej i międzynarodowej.

Mówca stwierdził, że wyniki wyborów kantonalnych świadczą o wzmocnieniu pozycji partii komunistycznej. Otrzymałszy 25 proc. głosów partia komunistyczna jest nadal pierwszą partią Francji. Przechodząc do zagadnień międzynarodowych, Mauvais stwierdził, że agresywny charakter paktu atlantyckiego jest oczywisty. Przypomiał on, że Hitler i Mussolini przedstawiali również pakt kominternowski jako pakt obronny, a w roku 1938 usiłowano dowieść, że Monachium oznacza pokój.

Pakt atlantycki ma objąć również reakcyjne Niemcy zachodnie. Pakt atlantycki stwarza możliwość ingerencji zagranicznej w sprawy wewnętrzne jego uczestników pod pozorem gwarantowania „niepodległości politycznej”. Każdy strajk może być pretekstem do ingerencji obcej

przeciwko siłom demokratycznym. Na zakończenie referent podkreślił zgubne następstwa planu Marshalla, który pociąga za sobą bezrobocie, spadek siły nabywczej mas pracujących i wzrost liczby upadłości. (pap)

Inicjator współzawodnictwa 1-majowego górnik Franciszek Apryas przekracza swe zobowiązania

CZOŁOWY przodownik pracy w górnictwie Franciszek Apryas, który pierwszy rzucił hasło indywidualnego współzawodnictwa dla uczczenia międzynarodowego święta solidarności klasy robotniczej w dniu 1 maja, już w pierwszej dekadzie przekroczył swe zobowiązanie.

Apryas, pracując wraz ze swym ładowaczem J. Tatoniem na tzw. ścianie, zobowiązał się do wykonania w kwietniu 300 proc. nowej normy technicznej. Apryas pokonał początkowe

trudności i systematycznie powiększa wydobyte, osiągając 302 proc. normy. Doskonałe rezultaty zawdzięcza m. in. temu, że usprawnił swą pracę, wierząc o twory do strzelania nie co jeden metr, lecz w odległości 1,20 m. Tego rodzaju rozmieszczenie otworów wymaga wprawdzie bardzo starannego przygotowania ściany do strzelania, ale daje w efekcie gruby węgiel, mały procent miazgi i wprowadza oszczędności w zużyciu drogiego materiału wybuchowego. (pap)

O TRIUMF POKOJU!

Już tylko kilka dni dzieli nas od radosnych świąt Zmartwychwstania Pańskiego, które w świecie katolickim zawsze obchodzone było jako Triumf Prawdy, jako święta Odrodzenia.

I dziś toczy się w świecie walka o Odrodzenie, o Pokój. A wyrazem jej jest zapowiedziany na dzień 20 bm. Światowy Kongres Pokoju w Paryżu. Nie zabraknie na nim również i kobiet. Nikt bowiem na świecie nie pragnie tak gorąco pokoju, jak kobiety-matki i żona, zwłaszcza kobieta polska, która w minioniej wojnie poniosła największe ofiary.

Krwawo okupione wyzwolenie zrodziło w nas spolegowaną troskę za pokojem, tym bardziej, że — jako kraj — odradzamy się planowo i systematycznie, ze własnym mozołem i trudem zdobywamy sobie przyszłość. A praca ta dać może pozytywne wyniki tylko w atmosferze ugruntowanego pokoju.

Dlatego też — dzieląc się tradycyjnym fajkiem wielkanocnym — życzymy sobie, aby świat zwyciężył zakusy podżegaczy wojennych, aby zwyciężyło najcenniejsze dla nas dobro — Pokój!

Dziecko nie powinno wychowywać się wśród starszych

M ało kto zdaje sobie sprawę z tego, jak dziecko nudzi się w towarzystwie starszych, jak wysiła się umysłowo, wyczerpuje nerwowo, w pewnym stopniu także fizycznie a nieraz nawet obniża się moralnie. Dobrocią, miłością, rozpieszczeniem nie można zapewnić dziecku poczucia szczęścia. Dziecku potrzebne jest towarzystwo dzieci. Drugie dziecko jest mu bliskim, bo jest do niego podobne, nie kępuje się w jego towarzystwie, czuje się swobodnym, gdyż nie potrzebuje dostosowywać się ani fizycznie, ani umysłowo, a przy tym ma do czynienia z językiem dla niego zrozumiałym. I tak np. dzieci różnych narodowości potrafią się razem bawić, rozumieją się, tak jakby istniał jakiś międzynarodowy język dziecięcy.

To też usiłowania dorosłych winny iść w kierunku zapewnienia dzieciom towarzystwa rówieśników na stałe, lub choć by na kilka godzin dziennie. Więcej pożądane jest towarzystwo młodszych niż starszych dzieci. Jeśli składa się tak, iż dzieci młodsze nie można oddzielić od starszych, to należy uczynić wszystko, aby wykluczyć oddziaływanie szkodliwe. Np. mło-

dzieci dorastająca najczęściej ma dążność do złego obchodzenia się, a nawet dręczenia małych przez wyśmiewanie się, dręczenie, używanie maledywności do postug itp. W takich warunkach najlepiej jest pozostawić dziecko w otoczeniu lalek zabawek, zwierząt i kwiatów.

Z dzieci wychowujących się wśród starszych nierzadko wyrastają ludzie niemili sobie i drugim. Zatem nie wolno świadomie przyspieszać rozwoju umysłowego, który się faktu przez przebywanie wśród starszych, czyni z dzieci „starych mądrali” i to mści się nie tylko na charakterze, ale odbija się na całym życiu. Ileż radości i czaru daje wspomnienie istotnego dzieciństwa. Nawet smutne, lecz prawdziwe dzieciństwo wspominamy z przyjemnością.

Stąd powstaje konieczność zapewnienia dzieciom wychowywania się w towarzystwie innych dzieci. Stwierdzamy jak nieodzowną instytucją jest przedszkole które daje dzieciom warunki normalnego, właściwego rozwoju. Dopóki rodzice nie pojmą i nie ocenią należycie roli przedszkola w wychowaniu dzieci, dotąd państwo będzie wydawać sumy na instytucje poprawcze i karne, na szpitale, wzdł. domy dla nerwowo i umysłowo chorych.

M. B.

Zaszczytne awanse młodych robotnic

W ostatnich dniach Centralny Zarząd Przem. Mineralnego wysunął kilka awansów kobiet pracujących w hutach szklanych na odpowiedzialne stanowiska. I tak w hucie szkła taflowego w Kunicach Żarskich wysunął to na stanowisko majstra 18-letnią robotnicę Władysławę Czeredę, która już od szeregu miesięcy przekracza podstawowe normy produkcyjne.

W hucie szkła w Łuknicy na stanowiska majstrów-hutników wysunęły dwie 19-letnie robotnice — Zofię Staniczek i Jadwigę Staniewską. W tej samej hucie awansowano ostatnio pracownicę umysłową Jadwigę Wójcik na stanowisko dyrektora administracyjno-handlowego.

Pierwsza adwokatka polska

Pierwszą kobietą — adwokat w Polsce była Helena Wiewiórska, przyjęta w r. 1925 do Warszawskiej Izby Adwokackiej. W tym czasie jednak już kilka adwokatów Polek praktykowały we Francji, gdzie od r. 1900 kobiety zostały dopuszczone do adwokatury.

P. Wiewiórska skończyła prawo w Petersburgu i od r. 1922 praktykowała w sądach. Praktykę zaczęła w małych miastach. Wbrew przewidywaniom, nie spotkała się na prowincji z uprzedzeniami. P. Wiewiórska była m. in. autorką projektu noweli do ustawy dot. zrównoważenia praw dzieci nieślubnych — z dziećmi ślubnymi.

Należy dodać, że w tym samym mniej więcej czasie w Ameryce stanowisko pomocnika prokuratora generalnego przy Sądzie Najwyższym w Waszyngtonie objęła po raz pierwszy kobieta Mabel Walker Willebrandt. (dr)

Jakie obuwie będziemy nosiły?

Na pytanie to odpowie nam najnowszy zeszyt „Modeli” wydawanych przez p. Irenę Pioterek w Bydgoszczy, a znanych już w Polsce, jako jedyne koncesjonowane wydawnictwo żurnali obuwia. Zeszyt nr 6 zawierający modele na wiosnę i lato 1949, wyróżnia się barwną szatą zewnętrzną i b. starannym wykonaniem. Obok modeli obuwia damskiego, żurnal zawiera bogaty wybór obuwia męskiego i dziecięcego. Do zeszytu dołączony jest arkusz kroju, który niewątpliwie odda duże usługi naszym warsztatom szewskim.

P. I. Raczynska. Postaramy się odpowiedzieć kolejno na postawione przez Panią pytania: 1) Adresu fabryki nie znamy. Prosimy zwrócić się do Centralnego Zakł. Przemysłu Włókienniczego w Łodzi, ul. Traugutta; 2) Futra najlepiej czyścić przez wcieranie suchych otrębów, które wchłaniają brud. 3) Przepis na albertki: 3 dkg masła, 12 dkg cukru, 1 jajko, 1/8 litra śmietany, 25 dkg mąki, 6 dkg mąki kartoflanej, 1/2 dkg oczyszczonej sody. — Masło, cukier i jajko dobrze utrzeć, dodać śmietanę, mąkę, sodę i dobrze wygniść. Następnie rozwałkować, wykrawać prostokąty, nakłuwać widelcem i upiec na złoty kolor.

Pani Irena P. Do prac wykonywanych na kolanach, najlepiej naciągać na kolana stare pończochy, o zupełnie podartych stopach, które po prostu odcinamy od całości.

IDA ŚWIĘTA...

Święta wielkanocne to jednocześnie święta wiosny, niosącej z sobą nowe nadzieje na przyszłość. A któraż z nas — tak jak to urocze stworzenie — nie marzy o przyszłości radosnej, o szczęściu...?

Zbliża się 1 maja

Polski świat pracy, a z nim i kobiety, uczci tegoroczne święto 1 Maja wzmoczoną pracą i oszczędnością. Do współzawodnictwa pierwszomajowego

stanęła również najpoważniejsza organizacja kobieca — Liga Kobiet, która między poszczególnymi zarządami wojewódzkimi przeprowadza akcję obejmującą:

- 1) umacnienie organizacji przez zwiększenie liczby członkiń i zakładanie kół Ligi Kobiet przy wszystkich zakładach pracy w miastach oraz majątkach i gminach na wsi [przy współpracy Związku Samopomocy Chłopskiej], 2) akcję szkoleniową i walkę z analfabetyzmem, 3) rozszerzenie pracy kulturalno-oświatowej, opiekuńczej i społecznej i 4) włączenie jak największej ilości kobiet do udziału we współzawodnictwie 1-majowym i obchodzie Świeta Pracy.

Do szlachetnego współzawodnictwa stanęły wszystkie komórki Ligi Kobiet i najbliższa przyszłość wykazuje, w jakim województwie praca Ligi postawiona jest najlepiej.

A więc do czynu!

Czy wiecie, że...

Mosiądz zachowuje bardzo długo połysk, jeśli po oczyszczeniu przeciera się go surowym kartoflem, a następnie ponownie poleruje.

Dziury w drzewie po gwoździach zapelnia się trocinami i zalepia klejem. Drobnie odtłamić połączony szkła zbiera się z podłogi najlepiej wilgotną wietnią szmatką.

Zniknie bezrobocie wśród kobiet

W Warszawie odbyła się ostatnio konferencja poświęcona sprawie zatrudnienia kobiet niepracujących. Wzięli w niej udział wicepremier Zawadzki, przedstawiciele ministerstwa pracy i opieki społecznej, min. przemysłu, KCZZ i in.

Sprawę szerszego niż dotychczas zatrudnienia kobiet w przemyśle i spółdzielczości, jak również organizowania szkolenia zawodowego — omówiła p. E. Pragierowa, po czym min. Jędrzychowski zaznajomił zebranych

Jak sławne kobiety zapatrywały się na sprawę równouprawnienia

Kiedy 25 lat temu we Francji wypłynęło zagadnienie, czy kobiety uzyskają równouprawnienie, odpowiedano naogół przecząco, powołując się na opinie najwybitniejszych kobiet Francji, jak prezydentowe Millerand i Poincaré, cesarżową Eugenję, słynną aktorkę Sarę Bernhardt oraz... panią Curie-Skłodowska.

Dziś, kobieta we Francji ma prawo głosu. Nie mniej stwierdzić musimy, że udział kobiet w życiu parlamentarnym jest jeszcze słabiej niż w krajach demokracji ludowej, gdzie jak np. w Rumunii — Anna Pauker piastuje nawet tekę ministra spraw zagranicznych. Czytając zaś wypowiedzi naszych prababek na temat równouprawnienia, rozumiemy, jak wielki dokonał się przełom i jak daleko odbiegliśmy od ich zacofanych poglądów.

tor uniwersytetu paryskiego dr Appel, nachylając się ku dziennikarzowi Lausanne, szepnął mu do ucha:

— Widzi pan, tak jest u nas we Francji: kobieta nie ma wprawdzie prawa głosu, ale za to głosu jej słuchają wszyscy!

Dziś, kobieta we Francji ma prawo głosu. Nie mniej stwierdzić musimy, że udział kobiet w życiu parlamentarnym jest jeszcze słabiej niż w krajach demokracji ludowej, gdzie jak np. w Rumunii — Anna Pauker piastuje nawet tekę ministra spraw zagranicznych. Czytając zaś wypowiedzi naszych prababek na temat równouprawnienia, rozumiemy, jak wielki dokonał się przełom i jak daleko odbiegliśmy od ich zacofanych poglądów.

Czas pomyśleć o przesadzeniu roślin doniczkowych!

Obywczynie promienie słońca wiosennego budzą ze snu zimowego rośliny doniczkowe. Świadczy o tym u jednych — pojawianie się listków lub pędów, u innych — jaśniejsza, żywsza barwa wierzchołków, a niekiedy wysuwanie się pąków kwiatowych.

Roślina doniczkowa jest skazana na czerpanie pokarmów z niewielkiej ilości ziemi zawartej w naczyniu. Kiedy więc obecnie rozpoczyna nowy okres wegetacyjny, trzeba jej dać nowe zapasy. Takie zapasy zawiera świeża żywna ziemia. Ale ziemia dla roślin doniczkowych miewa skład rozmaity, dostosowany do charakteru, systemu korzeniowego i do potrzeb rośliny. Są ziemie cięższe, bardziej spiste, są lekkie bardziej przepuszczalne.

Najlepszą jest ziemia wrzosowa. Otrzymuje się ją, zgarniając warstwę wierzchnią w miejscach porośniętych wrzosem czy czarnymi jagodami. Z kolei składa się ją na gromady i przetrabia kilkakrotnie, dopóki nie zamieni się w jednolitą masę ziemistą, którą i szybko wysycha i jest przenikliwa dla powietrza. Gdy wyschnie nadmiernie — trudno wchłania wodę, więc doniczki z zasuszoną ziemią wrzosową, trzeba wstawiać na parę godzin do naczyn z wodą, tak głęboko żeby się cała doniczka schowała, bo dopiero wtedy bryła ziemi zmieni. Ziemia wrzosowa nadaje się dla roślin wrzosowatych, azalii itp., a pomieszana z ziemią liściastą — dla paproci.

O ziemi liściastej pomówimy jednak kiedy indziej. (dr)

Jeśli potrawa przypaliła się, nie należy jej mieszać, lecz garnek wstawić do naczynia z zimną wodą, po kilku minutach ostrożnie wyjąć i przetrzeć, czy przelać zawartość do drugiego garnka.

Nie, nie! Polityka jest okrutna, nie przynosi ona kobietom nic, prócz nieszczęścia i teź. Pani Poincaré zaś odpowiedziała wręcz, że nienawidzi polityki i że nie hołduje hasłom feministycznym głoszonemu przez jej męża.

Pani Millerand zarzuciła amerykańskim feministkom brak poszanowania tradycji. „My Francuzki — rzekła — mamy za sobą dwadzieścia wieków kultury i tradycji historycznej. To nam nie zezwala na szybkie zerwanie z wiekowymi zwyczajami i poglądami.

Na zebraniu towarzyskim u Sary Bernhardt, ktoś z gości opowiadał o pierwszej posłance do kongresu waszyngtońskiego, niej, pani Jeanette Rankin, która dowiedziawszy się podczas sesji parlamentarnej o wypowiedzeniu przez Amerykę wojny państwu niemieckiemu, rozplakała się nie zważając na obecność wszystkich członków Kongresu. Sara Bernhardt odpowiedziała wówczas z zapalem: „Rozumiem ją doskonale i na jej miejscu uczyniłabym to samo. Płakałam z bólu, gdyby się dowiedziałam, że Niemcy wypowiedzieli wojnę Francji i płakałam z radości, słysząc, że Ameryka im z kolei wypowiedziała wojnę. My kobiety nie umiemy się wyzbyć uczuciowości. Nie ma dla nas przeto miejsca na zebraniach parlamentu.

Jeśli chodzi o panią Curie-Skłodowską, — to dziennikarz Lausanne nie może jej wprawdzie przypisać hasel antyfeministycznych, ale za to opowiada następujące dzieje pewnego posiedzenia Akademii Naukowej, na którym była mowa o użytkowaniu funduszy przeznaczonych przez rząd na cele naukowe.

Przemawiały różne wielkości i sławy, a p. Curie-Skłodowska wciągnęła milcząc. Kiedy wrzeszcze poprosiła o głos, cisza zaległa salę. Wszyscy z zaciętą uwagą słuchali jej słów, a rek-

